

ВАРІАТИВНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Крекотень О.В., ст.викладач кафедри іноземних мов

Сучасне життя вимагає сучасних підходів у всьому, а особливо у викладанні іноземних мов, бо в умовах глобалізації висококваліфікованим спеціалістам необхідно знання однієї або двох іноземних мов. Вищі навчальні заклади мають за короткий час навчити майбутніх інженерів або технологів спілкуватися іноземною мовою в рамках ведення переговорів або ознайомлення з найкращими світовими технологіями на виставці тощо. Без найсучасніших інноваційних видів діяльності не обійтись. Проведений аналіз останніх публікацій показав, що тема інновацій розглядається в роботах багатьох українських та зарубіжних науковців. Франсуаза Грос наголошує, що інновація визначається завжди на противагу існуючим методам, рутинним, вже звичним та встановленим роками (Education permanente N°134).

В чому ж відмінність між інноваційними видами діяльності на занятті та традиційними? Ключовим суб'єктом традиційної методики виступає викладач, а об'єктом – знання або навички, роль студентів при цьому пасивна. Інноваційні ж методи засновані на ключовій ролі студента, головним у навчанні є співробітництво, а викладач має навчити студентів здобувати знання та розвивати їх комунікативну компетенцію.

Інновація – це не винахід чогось нового, Мішель Буарон підкреслює, що минулий методичний досвід ніяким чином не закреслюється, а служить поштовхом зробити певне зусилля до адаптації традиційного досвіду до сучасних умов (Michel Boiron, L'innovation en question).

Чи працює певний викладач за прогресивними методиками можливо визначити після відвідування заняття. Скільки часу говорить викладач і скільки студенти протягом одного заняття; скільки з них зовсім не працюють, чи чекають вони дзвінка, чи можна в кінці заняття прослідкувати прогрес? Яким чином? Які б методи не обрав викладач, якщо заняття не викликає цікавості та не приводить до досягнення навчальної мети, ми не можемо говорити ні про професіоналізм викладача, ні про ефективність його методик. Бути сучасним викладачем означає бути одночасно аніматором, радником, довідником, дослідником. Camilleri A. зазначає, що в ситуації сучасного навчання, викладача і студента можна назвати партнерами (Camilleri A., La perspective de l'enseignant).

З огляду на осучаснення та направленість на кінцевий результат, викладач може застосовувати інноваційні технології, маючи на меті:

- урізноманітнювати форми роботи: індивідуальна, в маленьких групах, в тандемі, в дискусійних групах;
- часто змінювати дислокацію студентів, давати можливість вільно рухатися по аудиторії;
- застосовувати різні сучасні засоби: відеопроєктор, комп'ютер з доступом до мережі Інтернет, планшети, інтерактивні дошки, мобільні телефони тощо;
- розширювати пошук навчальних матеріалів: автентичні фото та відеоматеріали, статті з сучасної преси, телерепортажі (les sites de TV5 et RFI : <http://www.tv5.org>. et <http://www.rfi.fr>.)
- пропонувати види діяльності, що сприяють мотивації, бажанню навчатися та відчуттю колективної спільноти.

Звісно, кардинально змінюючи підхід до вивчення іноземної мови, перед викладачем постає ризик втратити контроль над поведінкою студентів, але ця проблема вирішується щойно вони зрозуміють значення їхньої праці та наочно побачать результат.

Інноваційні види діяльності все більше застосовуються при вивченні іноземної мови, особливої популярності набули метод проектів, який забезпечує розвиток творчих навичок студентів та уміння критично мислити, метод «мозкового штурму», що передбачає роботу студентів над аналізом ситуації та варіантами рішення проблеми в ході дискусії, метод навчання по станціям, метод групових пазлів, різноманітні симуляційні ігри, що дозволяють активізувати фахову лексику, пов'язану з певною професійною ситуацією. Дуальний метод полягає у проведенні занять з іноземної мови почергово українським викладачем і носієм мови. Спочатку студенти ознайомлюються з новим граматичним та лексичним матеріалом, тренуються в перекладі, тлумаченні фахових термінів. Робота з носієм мови передбачає закріплення розглянутого матеріалу в процесі спілкування. Можливості інновацій для викладання іноземної мови значно ширші, наприклад, можна запропонувати віртуальний обмін досвідом з студентами закордонних вищих навчальних закладів суміжних спеціальностей, організувати навчальні екскурсії, зробити реальний проект, де у кожного буде своя роль – театральну виставу іноземною мовою або гастрономічне свято, створити реальний документ – блог в соціальних мережах чи сайт в Інтернеті, спілкуватися у іншомовних чатах та форумах. Отже, використання інноваційних видів діяльності надає студенту вищого навчального закладу чітку і сильну мотивацію до вивчення іноземної мови, а викладачеві простір до самореалізації.